

Nr 296

Av herr **Andersson** i Örebro m. fl., om *hastighetsbegränsning för motorbåtar, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 241 i Första kammaren)

Under 1964 års höstriksdags behandling av naturvårdslagen kom även frågan om den starkt ökade motorbåtstrafiken på insjöar och vissa andra farvatten att i någon mån uppmärksammas. Någon närmare behandling av frågan förekom dock inte, och den nya naturvårdslagen ger heller ej, utöver allmänt avfattade bestämmelser till motverkan av störningar i naturen, några möjligheter till reglerande ingripanden i nämnda trafik. Den snabbt växande omfattningen av motorbåtstrafiken även på de små insjöarna synes emellertid nu motivera snara åtgärder för att förhindra olyckor och motverka sanitära obehag av olika slag.

Svenska naturskyddsföreningen och Vattenvärnet utvecklar i en skrivelse till Kungl. Maj:t av den 6 november 1964 de risker och störningar som är förbundna med motorbåtstrafiken på insjöarna. Föreningarna erinrade om den starkt ökade mängden motorbåtar med ofta mycket höga hastigheter och om det tidvis under somrarna oavbrutna nöjesåkandet med sådana båtar på helt små vattenytor. På småsjöarna föranleder detta ofta påtagliga risker för badande utmed stränderna och för trafiken med badfarkoster, kanoter och roddbåtar. Olyckor och olyckstillbud har redan i flera fall förekommit. Vidare föranleder trafiken i fråga olägenheter för fågellivet och fisket, ej minst för fiskerättsägare med fasta redskap (nät etc.). Mycket påtagliga sanitära obehag vållas kringboende, både fasta bebyggare och sommarstugebebyggelsen, av en motorbåtstrafik som med hänsyn till hastigheter och buller blir alltför påträngande. Mot den egentliga nyttotrafiken med motorbåt finns å andra sidan givetvis sällan eller aldrig någon anledning till anmärkning.

De nämnda föreningarna påpekade i sina skrivelser också, att det med nuvarande lagstiftning inte är lätt att komma till rätta med en motorbåtstrafik som har påtagligt skadliga verkningar. Dock har ju länsstyrelserna möjligheter till viss reglering av trafiken. I Stockholms län har också länsstyrelsen på hemställan från enskilda och främst med anledning av kollisioner mellan båtar och badande infört hastighetsbegränsning till 5 knop i Rönningesjön i Vallentuna kommun. Denna åtgärd företogs efter yttrande

av kungl. sjöfartsstyrelsen. Mer enhetliga riktlinjer för dylika åtgärder vore önskvärda för hela landet och en tillfredsställande lösning av hithörande frågor skulle underlättas om länsstyrelserna av Kungl. Maj:t finge vissa anvisningar för behandlingen av desamma. En beredning härom kunde lämpligen ske i samråd med kungl. sjöfartsstyrelsen. Det förefaller angeläget att frågan löses innan den växande trafiken vållar offer i människoliv resp. onödigtvis leder till materiella skador och sanitära obehag.

Med hänvisning härtill hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära en utredning för att på sätt i motionen anförts utarbeta lämpliga anvisningar till ledning för länsstyrelserna vid behandling av frågor om motorbåtstrafiken på insjöar och andra trånga farvatten i syfte att genom bestämmelser om hastighetsbegränsning och på annat sätt söka minska riskerna av sådan trafik.

Stockholm den 26 januari 1965

Sven G. Andersson

Anders Jonsson

Erik Larsson

W. E. Werbro

M. Berglund

Marta Lindberg
